

займатися певною діяльністю[1; ст. 203].

Список використаних джерел

1. Єрмоленко В. М. Аграрне право України: підручник / В. М. Єрмоленко, О. В. Гафурова, М. В. Гребенюк [та ін.]; за заг. ред. В. М. Єрмоленка. - К.: Юрінком Інтер, 2010. - 608 с;
2. Кримінальний кодекс України - Документ 2341-14, чинний, поточна редакція — Редакція від 23.10.2014, підстава 1703-18;
3. Погрібний О. О. Аграрне право України. Підручник/За ред. О.О.Погрібного – К.: "Истина", 2007.- 448с.

Кучер Катерина Вікторівна,

студентка спеціальності 8.03060101 “Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)” економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам’янець-Подільський
Науковий керівник: к.е.н., доцент Лаврук О.С.

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах ринку, що характеризується нестабільністю макро- і мікро- економічних факторів, одним з першочергових завдань керівництва стає формування та оцінка поточних перспективних можливостей підприємства, тобто його потенціалу; збалансування можливостей підприємства з потенціалом зовнішнього середовища для досягнення запланованих задач та з метою виживання в умовах конкуренції сьогодні та в перспективі.

Потенціал –це наявні засоби, запаси та джерела, що можуть бути використані для досягнення певної мети, розв’язання певного завдання, а також можливості окремої особи, суспільства та держави в певній галузі [1]. „Ресурси– це залучені в господарський оборот чинники виробництва” [2; с. 46]. Ресурсний потенціал – це наявність на конкретну дату в суспільному виробництві відповідних засобів виробництва і відповідної їм системи управління.

Ресурсний потенціал підприємства можна охарактеризувати чотирма основними критеріями:

- реальними можливостями підприємства в той чи іншій сфері діяльності;
- обсягом ресурсів як залучених;
- здатністю кадрів (менеджерів) використовувати ресурси, вміння розпоряджатися ресурсами підприємства;
- формою підприємництва та відповідною організаційною структурою підприємництва.

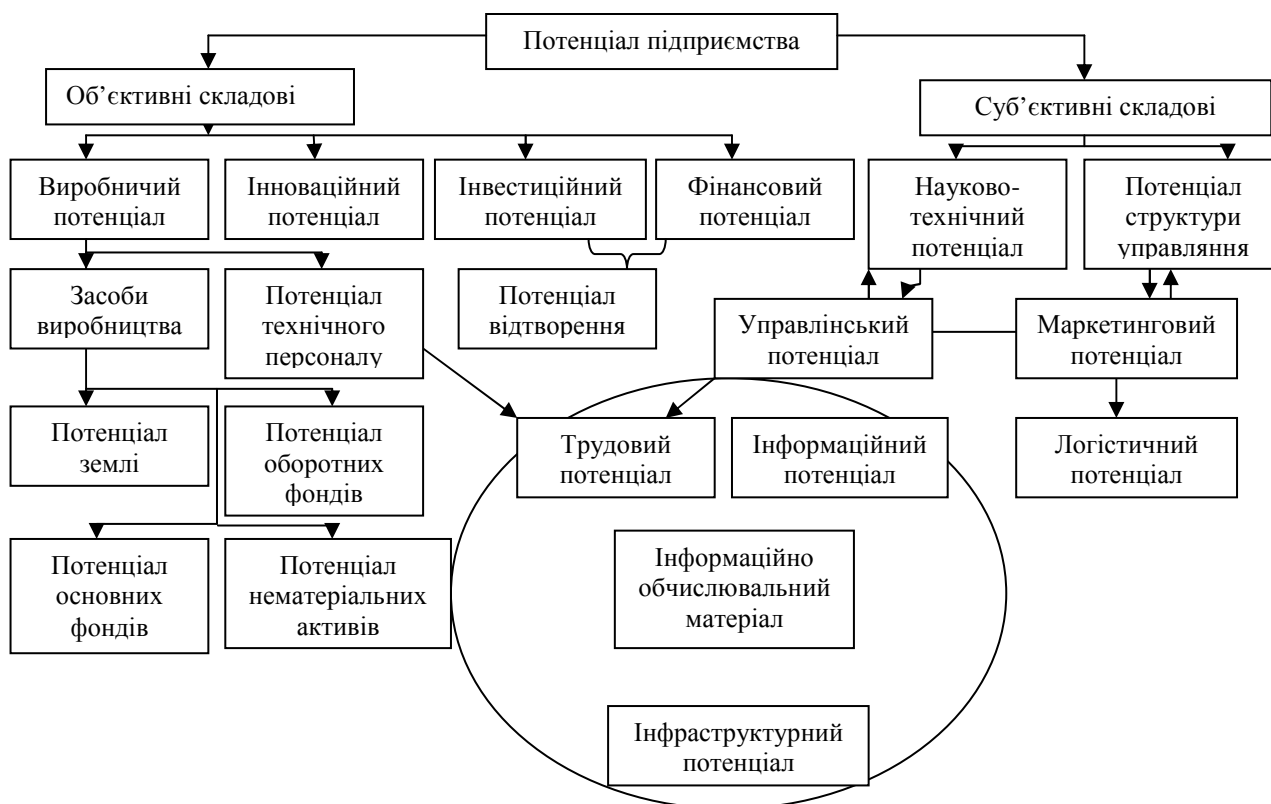

Рис.1. Потенціал підприємства

Джерело:[3]

Склад ресурсного потенціалу:1. Матеріальні ресурси — це ресурси в натурально-речовинній формі, які використовуються у виробничій діяльності підприємства. До їх складу входять основні фонди та частка обіжних фондів.2. Нематеріальні ресурси –об'єкти промислової та інтелектуальної власності, здатні приносити користь тривалий час. 3. Трудові ресурси підприємства –кількість робітників, зайнятих на підприємстві, та тих, хто входить до його складу за

основною та допоміжною діяльністю.4. Фінансові ресурси –сукупність грошових прибутків та надходжень, які знаходяться в розпорядженні підприємства для виконання фінансових обов'язків, здійснення витрат на відтворення підприємства та для стимулювання робітників.5. Методи управління та організації ефективного використання ресурсів підприємства.

Управління ресурсним потенціалом залежить від комплексу взаємопов'язаних чинників, які формують його рівень і структуру. При оцінці управління ресурсним потенціалом с/г необхідно правильно визначити систему показників, які повинні об'єктивно відображувати її рівень.

Управління ресурсним потенціалом неможливе без науково-методологічного обґрунтування дієвої системи нормативного управління трудовими процесами. При цьому особливого значення набувають економічні норми і нормативи, які дозволяють об'єктивно формувати оптимізовану продуктивність у взаємозв'язку з витрачанням ресурсного потенціалу.

Ефективність управління ресурсним потенціалом с/г підприємств залежить від рівня їхньої ресурсозабезпеченості. Розвиток сільського господарства на основі концепції виробничих ресурсів зумовлює збільшення виробництва продукції і підвищення його ефективності. При підвищенні ресурсозабезпеченості сільськогосподарських підприємств порівняно високими темпами зростає виробництво валової продукції.

Ефективність с/г виробництва значною мірою залежить від структури ресурсного потенціалу. Звідси, збільшення виробництва продукції сільського господарства може бути досягнуто на основі підвищення рівня ресурсозабезпеченості та вдосконалення структури ресурсного потенціалу.

Важливим чинником підвищення управління ресурсним потенціалом є спеціалізація підприємства на виробництві окремих видів с/г продукції. Це створює сприятливі умови формування ресурсного потенціалу господарства і забезпечує оптимальну його структуру.

Оцінка ресурсного потенціалу і його використання здійснюється в с/г галузях і підприємствах. Високий рівень ефективності с/г виробництва досягається на основі відповідного співвідношення між окремими видами виробничих ресурсів. Тому фактичне відхилення цього співвідношення від оптимального його рівня свідчить про певні диспропорції у розвитку економіки сільського господарства. Це зумовлює необхідність здійснення відповідних організаційно-економічних заходів щодо поліпшення і розвитку матеріально-технічної бази сільськогосподарського виробництва.

З огляду на сучасний стан економіки наявність ресурсного потенціалу на підприємстві ще не свідчить про ефективність діяльності підприємства. Ефективна діяльність підприємства забезпечується в першу чергу за рахунок якості використання ресурсного потенціалу. Інвестиції в ресурси є формою оптимального капіталу, відомо що їхня якість дає змогу зменшити втрати, підвищити ефективність виробництва.

Список використаних джерел

1. Дзюбик С. Основи економічної теорії: Навчальний посібник/ Степан Дзюбик, Ольга Ривак,. - К.: Знання , 2006. - 481 с.
2. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств: Підручник. 2-ге вид., доп. і перероблене./В.Г. Андрійчук. – К.:КНЕУ, 2002. – 624с.
3. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навч. посібн. / Н.С. Краснокутська. – К. : Вид-во ЦНЛ, 2005. – 352 с.
4. Довбенко В.І. Потенціал і розвиток підприємства: навчальний посібник / Довбенко В.І., Мельник В.М. – Львів: Львівська політехніка, 2010. – 232 с.
5. Довгаль Н. С. Ресурсний потенціал підприємства: теоретичні основи / Н. С. Довгаль // Науково-технічна інформація. - 2009. - № 1. - С. 42-45

Кучоха Дмитро Володимирович,

студент спеціальності 8.03060101 “Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)” економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: к.е.н., доцент Покотильська Н.В.

ЯКІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Під якістю управління персоналом сільськогосподарських підприємств слід розуміти створення такого рівня взаємовідносин фізичних, розумових і творчих здібностей працівників, які дозволяють отримати корисний результат від їх застосування для задоволення матеріальних, соціальних та духовних потреб. Якість управління працею являє собою динамічну сукупність та органічну єдність взаємовідносин природних та суспільних ознак, які виражають внутрішню визначеність праці та характеризують її здатність задовольняти суспільні потреби через створений продукт [1].

Модель якості управління працею припускає дослідження її в двох площинах. Горизонтальний зріз – сукупність функціональних властивостей (відношення до природи) та соціальних (відносини між людьми по їх участі в діяльності). Вертикальний зріз – являє собою ієрархію суворо субординованих і разом з тим взаємопов'язаних рівнів – загальної, особливої та одиничної якості праці. Загальна якість праці відрізняє її серед інших явищ навколишнього середовища. Під особливою якістю праці розуміють сукупність зв'язків та відносин, які опосередковують різноманітність видів конкретної праці. Наявність соціально-економічних відмінностей, які втілюються в системі економічних інтересів, стимулів, обумовлюють якісні відмінності в рамках кожного з видів праці. Одинична якість праці визначається різницею в праці одного виду. До неї дослідники відносять змістовність, складність, умови та господарське значення праці. Деякі з вчених виключають якісну складову праці від внутрішнього наповнення та ототожнюють її із корисністю праці. Якість праці може бути розглянута в вузькому та широкому сенсі. З одного боку необхідно враховувати те, як виконується праця і що вона